

عنوان مقاله:

روند ها و رویکرد های نو در اداره و حکمروایی مناطق کلان شهری و مدیریت شهری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدل ها و تکنیکهای کمی در مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سپهر ابراهیمی خامنه - پژوهشگر و نویسنده شهرداری تهران و کارشناس ارشد آموزشهای الکترونیکی (مجازی) مدیریت مالی دانشگاه تهران - تهران - ایران

خلاصه مقاله:

حکمروایی شهری در پی آن است تا نقش دولت را در حد هماهنگ کننده و پاسدار قوانین محدود کند و از دخالت مستقیم آن در تصمیم گیری و اداره اجرای امور مربوط به زندگی روز مره مردم بکاهد توجه به تعمق در این الگو کمک زیادی به یافتن تر کیب جدیدی از همکاری ۳ بخش دولتی (تسهیل کننده فعالیت عمومی) جامعه مدنی (منافع حقوق شهروندی در تقویت مشارکت عمومی) و بخش خصوصی (عامل تولید در تقویت سرمایه گذاری ها و رشد تولید ناخالص مالی) را ارائه خدمات عمومی خواهد نمود. سازمان ملل متحد اصول و شاخص های حکمروایی شهری را ۱۰ شاخص بیان می کند ۱- مشارکت ۲- قانون مندی ۳- شفافیت ۴- پاسخگویی ۵- جهت گیری توافقی ۶- عدالت ۷- اثر بخشی و کارایی ۸- مسولیت پذیری ۹- بینش راهبردی ۱۰- تمرکز زدایی. همان طور که بیان شد مدیریت شهری در دنیای امروز به سوی مدیریت دو سطحی پیش می رود (شهرداری سطح منطقه ای: کل مجموعه شهری و شهرداری سطح محلی) اجرای حکمروایی خوب شهری با ابعاد ملی و محلی می تواند این امر را ممکن سازد. امروزه حکمروایی خوب چه در کشور های توسعه یافته و چه در حال توسعه (مانند: مصر، ترکیه، کانادا، امریکا، فرانسه) مورد توجه قرار گرفته است. به عنوان مثال کاندا به عنوان یک کشور توسعه یافته در سه سطح مدیریتی و حکومتی اداره می شود که این سه سطوح عبارتند از ۱- فدرال ۲- ایالتی ۳- در سطح سوم یعنی اجتماعات محلی، حکومت های محلی به منظور مدیریت شهرداری ها، شهر ها، شهرک ها و مناطق انتخاب می شوند.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: حکمروایی، عملکرد، کلان شهر، سازمان، مدیریت شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1550710>

